Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XXXIV. Wydany i rozesłany dnia 25 czerwca 1872.

81.

Ustawa z dnia 6 czerwca 1872,

o płacach profesorów przy szkołach akuszerek przez państwo utrzymywanych.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Profesorom przy szkołach akuszerek przez państwo (a względnie z funduszu naukowego) utrzymywanych, wyznacza się dziewięć set (900) złotych płacy etatowej.

§. 2.

Dodatki do płac, które profesorowie ci pobierają na niektórych takich zakładach z funduszów krajowych lub miejscowych, będą w powyższą kwotę 900 zł. wliczone.

§. 3.

Ustawa niniejsza nie narusza wynagrodzeń stałych, do których profesorowie ci mają prawo przy niektórych szkołach akuszerek na zasadzie istniejących przepisów, ani też płac, które takowi, jako prymaryusze i lekarze domowi zakładów położniczych pobierają z funduszów, do utrzymania tychże zakładów służących.

§. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1872.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi oświecenia.

Schönbrunn, dnia 6 czerwca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.

82.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 czerwca 1872,

przepisujące, ażeby ustawa z dnia 1 kwietnia 1872 o wykonywaniu kar więzienia w areszcie odosobnionym, była wykonywana w zakładzie karnym dla mężczyzn w Gradcu.

Na zasadzie §. 16 ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar więzienia w areszcie odosobnionym i ustanowieniu komisyi wykonawczych, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy były odtąd wykonywane w zakładzie karnym dla mężczyn w Gradcu.

Glaser r. w.

83.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 13 czerwca 1872,

o przeniesieniu królewsko-saskiego-schönbergskiego urzędu cłowego pobocznego II klasy z Voitersreith do Schönberga.

Królewsko-saski schönbergski urząd cłowy poboczny II klasy, połączony dotychczas z c. k. urzędem cłowym pobocznym w Voitersreith, będzie przeniesiony z dniem 1 lipca 1872 do swojej dawnej siedziby w Schönbergu i zamieniony na recepturę cłową, posiadającą atoli te same prawa ekspedyowania, które służyły schönbergskiemu urzędowi cłowemu pobocznemu w Voitersreith.

Pretis r. w.

84.

Ustawa z dnia 16 czerwca 1872,

o stanowisku urzędowem służby nadzorczej, ustanowionej do czuwania nad niektóremi gałęziami kultury krajowej.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

Jeżeli do czuwania nad niektóremi gałęziami kultury krajowej jakoto: rolnictwa, leśnictwa, górnictwa, myśliwstwa, rybołostwa lub innych praw wodnych, osobna służba nadzorcza na zasadzie ustaw krajowych będzie ustanowiona; natenczas pod względem urzędowego stanowiska członków tej służby (dozorców, strażników itd.), jak tylko przez władzę powiatu politycznego zostaną na urzędzie potwierdzeni i zaprzysiężeni, będą stosowane następujące przepisy bez różnicy, czy takowi są w służbie prywatnej lub publicznej; atoli o tyle tylko, o ile rozporządzenia, zakres działania dozorców regulujące, nie będą zawierały postanowień ścieśniających.

§. 2.

Dozorcy, służbę swoję pełniący, i noszący przytem przepisany mundur i oznakę służbową, uważani będą jako straż publiczna i też same prawa służyć im będą, które ustawy przyznają członkom zwierzchności i straży cywilnej.

Przepisy prawne o świadectwie zaprzysiężonych sług państwa, tyczącem się onychże spostrzeżeń służbowych w sprawach karnych, będą także stósowane do świadectw tegoż samego rodzaju, danych przez dozorców.

§. 3.

Dozorca może aresztować jedynie w celu odstawienia do właściwej władzy dla dalszego postępowania i tylko w następujących przypadkach:

1. jeżeli ten, którego dozorca złapie w chwili popełnienia uczynku karygodnego na przedmiotach jego pieczy poruczonych

a) jest mu nieznajomy lub nie ma stałej siedziby w gminie albo w gminach, stanowiących okrąg jego nadzorowi podlegający, albo

b) stawi opór jego służbowemu wezwaniu, zelży go lub rzuci się na niego, albo

c) zrządził znaczną szkodę lub postąpił z szczególną złośliwością.

2. Jeżeli dozorca spotka nieznajomego na cudzym gruncie lub w pobliżu przedmiotów nad któremi ma dozór, a okoliczności temu towarzyszące wzniecą silne podejrzenie, że nieznajomy popełnił lub usiłował popełnić czyn karygodny na wzmiankowanych przedmiotach.

§. 4.

Jeżeli osoba, która na zasadzie §. 3 może być aresztowaną, ocala się zapomocą ucieczki, dozorca mocen jest ścigać tęż osobę nawet poza granicami swojego okręgu i aresztować takową poza obrębem tegoż.

§. 5.

Rzeczy zapomocą czynu karygodnego osiągnięte, tudzież do popełnienia onego potrzebne, mogą być osobom na gorącym uczynku schwytanym, odebrane.

§. 6.

Oprócz przypadku schwytania na gorącym uczynku dozorca mocen jest osobom, o popełnienie lub przygotowanie czynu karygodnego na przedmiotach jego dozorowi poruczonych, mocno podejrzanym, odebrać rzeczy według wszelkiego prawdopodobieństwa zapomocą czynu karygodnego osiągnięte, lub do takowego przeznaczone, jeżeli posiadanie tych przedmiotów nie będzie usprawiedliwione.

§. 7.

Dozorca winien osoby aresztowane i rzeczy zajęte odstawić niezwłocznie do władzy przeznaczonej do onych odebrania, chybaby osobne ustawy co innego przepisywały.

Co się tyczy osób aresztowanych, 48 godzinny termin oddania onych właściwej władzy do dalszego postąpienia, w §. 4 ustawy z dnia 27 października 1862 (Dz. u. p. Nr. 87) wyznaczony, w żadnym przypadku przekroczonym być nie może.

§. 3.

Ustawa niniejsza nie narusza istniejących obecnie rozporządzeń o służbie nadzorczej, ustanowionej do czuwania nad niektóremi gałęziami kultury krajowej.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa.

Schönbrunn, dnia 16 czerwca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Glaser** r. w. **Chlumecky** r. w.

85.

Ogłoszenie ministerstwa wyznań i oświecenia i ministerstwa rolnictwa z dnia 16 czerwca 1872,

o wyłączeniu najwyższego zarządu dóbr, do bukowińskiego funduszu religijnego grecko-oryentalnego należących, z zakresu działania ministerstwa wyznań i oświecenia, i o przydzieleniu takowego ministerstwu rolnictwa.

Wyłączenie najwyższego zarządu dóbr, do bukowińskiego funduszu religijnego grecko-oryentalnego należących, z zakresu działania ministerstwa wyznań i oświecenia, i przydzielenie takowego ministerstwu rolnictwa, najwyższem postanowieniem z dnia 12 maja 1872 dozwolone, wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1872. Od tego przeto terminu wszelkie sprawozdania, podania i odezwy, tyczące się ekonomicznego zarządu tychże dóbr, przesyłać należy do ministerstwa rolnictwa.

Stremayr r. w. **Chlumecky** r. w.

86.

Ustawa z dnia 20 czerwca 1872,

o udzielaniu nauki religii w szkołach publicznych początkowych i średnich, jakotéż w seminaryach nauczycielskich i o ponoszeniu kosztów tejże.

Zgodnie z uchwałą obu izb rady państwa widzę się spowodowanym rozporządzić co następuje:

§. 1.

W obowiązku udzielania nauki religii w szkołach publicznych początkowych, na społecznościach kościelnych i religijnych, stósownie do §. 2 ustawy z dnia 25 maja 1868

(Dz. u. p. Nr. 48) i §. 5 ustawy z dnia 14 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 62) ciężącym, zawiera się oraz obowiązek udzielenia tejże nauki bezpłatnie w szkołach początkowych publicznych.

§. 2.

Pozwala się zwierzchnościom wyznaniowym łączyć ze sobą przy nauce religii po kilka oddziałów uczniów, jakoteż zaprowadzać za zezwoleniem władz szkolnych wszelkie inne, porządku szkolnego nie psujące urządzenia, celem ułatwienia sobie tego obowiązku.

§. 3.

Za udzielanie nauki religii w szkole początkowej powszechnej o więcej niż trzech klasach, jakoteż w szkole mieszczańskiej, może być wyjątkowo płaconem wynagrodzenie, jakoteż, atoli tylko przy szkole mieszczańskiej, może być ustanowiony osobny nauczyciel religii, jeżeli i na jak długo odpowiednia władza szkolna krajowa, w skutek przedstawienia władzy szkolnej powiatowej, uzna tego potrzebę z powodu szczególnych stosunków. Jeżeli w myśl §. 5 ustawy z dnia 14 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 62) naukę religii daje nauczyciel świecki, będzie mu przyznane odpowiednie wynagrodzenie.

Celem zebrania funduszów na koszta, jeżeliby nauka religii w myśl niniejszego paragrafu takowe za sobą pociągnęła, postąpić należy stósownie do artykułu 10 ustawy z dnia 25 maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 49).

§. 4.

W seminaryach nauczycielskich i szkołach średnich nauka religii powinna być udzielana prawidłowo dla każdego wyznania, do którego należy najmniej 20 uczniów we wszystkich tych klasach, w których nauka religii jest dawana jako przedmiot obowiązkowy.

§. 5.

Koszta nauki religii na zasadzie §. 4 powstałe, jeżeli takowe z funduszów religijnych lub wyznaniowych opędzane nie będą, a szkoły, których się to tyczy, osobnych na ten cel funduszów nie posiadają, tudzież jeżeli nie mają miejsca żadne zobowiązania osób lub korporacyi, należą do etatu tychże szkół.

§. 6.

We względzie prawa obsadzania posad nauczycieli religii z płacą lub wynagrodzeniem połączonych, i postępowania jakie przy tem ma być zachowywane, będą obowiązywać przepisy, odnoszące się do świeckich posad służbowych przy szkołach których się to tyczy; atoli mianowany będzie tylko ten kandydat, którego odpowiednia zwierzchność wyznaniowa uzna uzdatnionym do dawania nauki religii (§. 6 ustawy z dnia 25 maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 48).

§. 7.

Kto nauki religii daje w szkole, podlega pod względem swojej działalności nauczycielskiej przepisom porządkowym ustaw szkolnych.

§. 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 20 czerwca 1872.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w.